

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Violetta and her son Krilli

It is Sunday the 31st of October, temperature is -31 °C and it's sunny in Zyryanka. But the last three days have been freezing cold and every time we've ventured outside, our eyebrows, eyelashes, cheeks and jaws have been colored white by frost.

The cold is beginning to pinch the skin painfully.

"It isn't easy being a teenage mother", explains Violetta, "sometimes I pull my hair in frustration!"

Violetta is one of very few journalists in Zyryanka. She interviewed us when we arrived to Zyryanka and at that time, without hesitation, invited us for dinner at her home, when she realized our big interest regarding the thoughts and life's of local women. Her son, 14 years old Kirrill, smiles shyly when he translates his mothers words into English.

I've got difficulties believing that such a well behaved and calm boy such as Kirrill could cause major frustrations. In some ways he's a copy of my own stepson Kalle at the same age. Calm, tall, kind, thin with abnormally big feet, intelligent, somewhat lazy and a wizard on computers. But then again, at that age, he caused his mother plenty of dissatisfaction!

"But I have difficulties answering your question about being a woman in Zyryanka", she continued, "I haven't much to compare with. What's your own opinions about the women in Zyryanka? Other visitor's have said that the women of Zyryanka are very modern, have a good knowledge how to use cosmetics and that our fur coats are spectacular. But, then again, having said that, if I could, I would leave Zyryanka right away."

The history of Violetta is the same as with most others in Zyryanka. In one way or the other, most of them have ended up here against their own wish. Either because their parents or grandparents once upon a terrible time ended up in one of dictator Stalin's inhuman gulag camps, or, as in the case of Violetta's father, who got sent here, whether he like it or not, by the Soviet Regime as a specialist in his specific trade, once he'd finished his university studies. Having written that, do note, that others have also moved here by their free will during the Soviet time, since the wages out here in the uninhabited and cold East were far higher than in the west. They could, by working here some years, secure a relatively comfortable retired life. But than again, all that fell apart with the arrival of perestroika. People's savings just disappeared. And the lack of money, or due to aging parents or beloved

relatives, are the two major reason's that people who wish to leave Zyryanka are still here.

"I left Zyryanka like most other young people who want to continue their studies when I was younger, but returned here again when I had finished with my studies in Chabarovsk" she explained and continued: "But there was no work to be found in Zyryanka, since this was during the time of perestroika and everything fell apart. So, even though I had a university degree I had to work as a night watchman for some years.

Fortunately, one day the local newspaper needed new reporters and they remembered that I wrote poems during my schooldays here, and therefore I got the job."

More than 15 000 people lived in Zyryanka just before perestroika hit the area and was full of all kinds of qualified people. Most of them are gone today and there's only a few thousand inhabitants left today. The need today for qualified people is infinite.

"Would you also like to leave Zyryanka?" I asked Sergei, Violetta's new partner for life. A Humphrey Bogart look alike. Including a voice tuned by years of heavy smoking.

"Yes", he answered as hesitantly as pretty much all the other men folk we've asked the same question and who have lived a major part of their lives in Zyryanka, "and the reason for this is that life has changed

dramatically since perestroika. During the Soviet times Zyryanka was a great place to live, everything worked without any problems and we all had a common goal, but all this has been ruined today. Well, you can see for yourself. It hurts me seeing this decaying society around me."

Violetta and her son Krilli

"Do you see anything positive coming out of the fall of the Soviet Empire?" I asked both of them.

"Nothing!" Sergei declares.

"Quite a lot" ,answers Violetta and continues: "If a person has ideas and wants to do something with ones life and is ready to put in a lot of work, than there's plenty of opportunities. Something which was impossible during the Soviet days."

The couple argues about this topic for awhile. No easy issue. After having asked quite a lot of people the same question, since the start of our travel along the Kolyma, I can only add that there's no doubt that the majority of people asked, see far more negative aspects of life since the fall of the Soviet Empire, than positive ones. But, this is interesting though, there's also no doubt that it is overwhelmingly women which do at least see the positive aspects which have arisen. Something I personally can easily understand, and the reason for this, is that I am myself brought up, and is still living, by my own choice though, in the isolated Scandinavian countryside. An area where hunting and fishing is as important to men folk as in Zyryanka. This back of beyond country, same world wide, is totally dominated by male interests. It is also scientifically proofed that women of today are leaving the backcountry settlements with big haste. Away from the slow changing traditional roles between men and women and due to the fact that men folks interest override women's wishes for a decent modern life. And, pretty much all men we've asked along the Kolyma, why they've chosen to stay, they all answer that it is foremost due to freedom, hunting and fishing. A fact I can also well understand!

"We all help out home here" ,exclaims Sergei and sends Kirrill to wash the dishes at the same time as Violetta silently looks down, and happily Sergei continues "by the way, have you seen my guns?"

Traditional roles or not, one thing is for sure, in one aspect, the Siberians are unique. Their great generosity and extraordinary helpful manner. (Well, the patagonians in South America was the same) The dinner table is full of local delicacies. Fresh caviar, straganina, a variety of fresh salads, moose meat, vodka and frozen raw liver from a local fish which is wonderfully tasty! On top of that, as usual we get plenty of advice regarding our upcoming trip and when we inquire where we can buy fresh cream and milk in Zyryanka the following takes place: 1½ liter of fresh milk arrives within an hour, brought to us by a neighbor of Violetta and Sergei and when it comes to the cream we've been looking for the past month, Sergei phones a friend in who phones a friend in Verzhny Kolymsk, located 9 km:s away from Zyryanka, who calls Anatolij, the yakut farmer and rat hunter, who promises to send the cream with a friend who is going to Zyryanka next day!

"I'll bring the cream to your apartment before 2 o'clock" ,says Sergei and adds with a smile when we once again get hit with the freezing cold outdoor air, "And remember, there's no roads in Siberia, only directions!"

Det är den 31 oktober idag, söndag, och det är -31 °C ute, men ändå soligt. Men det har varit så kallt de sista tre dagarna att ögonbryn, kinder och hak partiet färgas vitt av frost och det nyper rejält i skinnet.

"Det mycket besvärligt att vara tonårsmamma", berättar Violetta, "ibland river jag mitt hår av förtvivlan!"

Violetta är en av ortens få journalister. Hon intervjuade oss vid ankomsten till Zyryanka. Omedelbart när hon hörde att vårt intresse att intervjua traktens kvinnor var stort, bjöd hon oss till sitt hem på middag och förklarade att hon skulle försöka beskriva hur det var att vara både tonårsmor och kvinna i Zyryanka. Den 14-årige sonen Kirrill ler blygt när han översätter försiktigt på engelska vad mamman säger.

Det är svårt att tro att en sådan väluppfostrad ung och lugn pojke skulle kunna vara besvärlig. Han är till viss del en kopia av min egen styvson, Kalle, i samma ålder. Lugn, lång, snäll, gänglig, med enormt stora fötter i förhållande till övriga kroppen, intelligent, men med en förhållandevis slö läggning och en hejare på datorer. Men även Kalle, som tonåring, försakade sin mor perioder av förtvivlan!

"Men det är svårare att svara på hur det är att vara kvinna i Zyryanka", fortsätter hon, "jag har inte så mycket att jämföra med. Hur tycker du att Zyryankas kvinnor är? Andra besökare har sagt att vi är mycket modernt klädda, bra på att veta hur vi skall använda kosmetika och att våra påsar är storslagna. Men kunde jag, så skulle jag snarast lämna Zyryanka."

Violettas levnadshistoria är lik de flesta andras i Zyryanka. Här har de flesta på ett eller annat vis hamnat av tvång. Endera för att deras far- eller morföräldrar, eller föräldrar, en gång i tiden hamnade här i en av Stalins förskräckliga gulager som arbetslägersfångar eller i regel, som Violettas föräldrar, att hennes far helt enkelt blev beordrat av Sovjetstaten att flytta hit som specialist när han avslutat sin universitetsutbildning i det nuvarande Ukraina. En del andra europeiska ryssar sökte sig också hit, för att lönerna under Sovjettiden var betydligt högre i det obefolkade och iskalla östra Sibirien än övriga riket, och att man på så vis kunde trygga sin framtid och när

arbetslivet var över, så kunde man dra sig tillbaka till sin födelseort i väst. Ganska välbärgad. Allt detta föll i och med perestrojka. Folks besparingar bara försvann. Puts väck. Bristen på pengar, eller att föräldrar eller någon annan släkting inte kan flytta, är två huvudorsaker att folk som vill flytta, fortfarande finns kvar i Zyryanka.

"Jag lämnade som de allra flesta ungdomar Zyryanka för att kunna studera vid universitet för många år sedan, men återvände hit till Zyryanka från Khabarovsk nyskiljd med Kirrill, som då var liten, i samband med perestrojka", förklarar hon, "men då fanns det ingen användning för det jag utbildat mig till utan jag fick jobba som nattvakt under några år. Tills lokaltidningen sökte en reporter och de kom ihåg att jag skrivit dikter när jag gick i skolan här. Så jag fick jobbet."

Strax innan perestrojka bodde det 15 000 personer i Zyryanka. Här fanns alla sorters yrkesspecialister. Idag bor det bara några få tusen kvar och det är stor brist på kvalificerade yrkesmäniskor.

"Känner också du för att flytta?", frågar jag Sergei, Violettas nye livspartner, en Humphrey Bogart look-a-like. Även rökrösten.

"Ja", svarar han lika tveksamt som många andra män vi frågat som bott större delen av sitt liv i Zyryanka, "under Sovjettiden var det här ett underbart ställe, där allt fungerade, vi hade alla ett gemensamt mål och nu har allt detta raserats. Du ser ju själv. Bara industriskellet överallt. Det gör mig ont att se detta."

"Ser ni någonting positivt med Sovjetstatens fall?", frågar jag.

"Ingenting!", svarar Sergei snabbt.

"En hel del", svarar Violetta och fortsätter: "Om man har idéer och vill göra någonting med sitt liv och är beredd att jobba, då finns det möjligheter. Det var ju helt omöjligt under Sovjettiden."

De två smågrälar om detta en liten stund. Jag kan bara konstatera att sammantaget av alla människor vi mött längs Kolyma fram tills nu, och ställt frågan om för- och nackdelar med den nya tiden efter Sovjetstatens fall, så är det så att flertalet tycker att nackdelarna klart överväger fördelarna. Men, att det också är klart övervägande kvinnor som ser de många fördelarna. Och det kan jag lätt förstå. Det är ett konstaterat faktum i det moderna samhället, för det är helt klart livet i Zyryanka, att kvinnor lämnar glesbygden i hög fart. Till följd av tröga invanda traditionella mans- och kvinnoroller och att mäns intresse för jakt- och fiske vida överstiger intresset för kvinnors önskemål om värdigt liv. Så är det hemma i Särna där jag själv bor och likaså i Zyryanka. I stort sett alla män vi frågat, varför de väljer att bo kvar i Zyryanka, svarar att det beror på jakt och fisket. Någonting jag också mycket väl kan förstå!

"Vi hjälper alla till i hemmet här", berättar Sergei och skickar ut Kirrill att diska samtidigt som Violetta tyst tittar ned, "har ni sett mina bössor?"

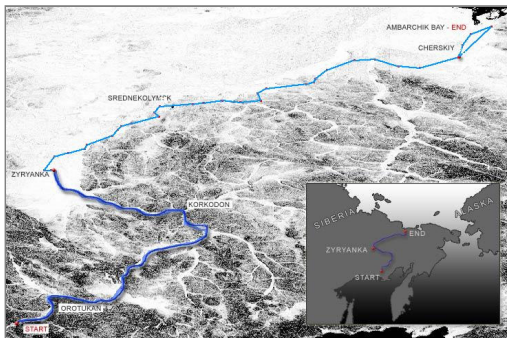
Kända och invanda traditionella roller till trots är det bara att konstatera att i ett avseende är sibiriern unik. Deras stora hjälpsamhet och generositet. (Nåja, Patagonierna var likadana! Det finns även liknande tendenser i Särna!) Middagsbordet är fullt av lokala läckerheter. Färsk fiskrom, straganina, sallader, älgkött, vodka och fryst rå lever från storlake som är underbart god! Självklart får vi en massa goda råd om den kommande färden och när vi undrar var vi kan köpa grädde och färsk mjölk så inträffar följande.

1 ½ liter färsk mjölk levereras till oss en timme senare från en vän till familjen och när det gäller grädden, så ringer Sergei en polare, som ringer till råttjägaren och yakuten Anatolij i Verzhny Kolymsk, 9 kilometer bort, som lovar att skicka grädden med en bekant till Sergei påföljande dag!

"Jag kommer med grädden till Er klockan två", förklarar Sergei när vi säger adjö och kastar oss ut i iskylan igen, och tillägger leende: "Och minns, i Sibirien finns inga vägar, bara rikningar!"

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

What do people in Zyryanka do on their free time?

It's the 26th of October, temperature is -23 °C at midday, it's overcast and a slight, but icy cold wind from the north and we're huddling up in our apartment wondering how we're going to be able to g

Rat hunting 26 Oct - 20:33

Our apartment in Zyryanka, -25 °C but sunny and no wind

Written by Johan Ivarsson

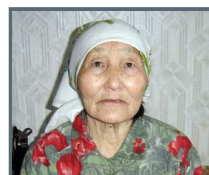
When I looked at the thermometer this morning it showed -25 °C, the lowest temperature so far during t

Accused of terrorism

Zyryanka, the 24th of October, -15 °C, sunny with a slight wind from the south.

There's no doubt that Johan and myself have one of the most fortunate life's one can have. To be able t

 Powered by CONTACT 3 expedition software